

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L.**, so sídlom v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou C., so sídlom v B., proti žalovanému **J. A.**, bývajúcemu v H., **o zaplataenie 3,98 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 9 Ro 212/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2013 sp. zn. 16 Co 490/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 21. mája 2013 č. k. 9 Ro 212/2013-9 zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)].

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že v tejto veci podal návrh na začatie konania už v roku 2006 v elektronickej podobe. Okresný súd ale odmietol takto urobené podanie prijať a DVD nosiče vrátil bez ďalšieho žalobcovi. Takýto postup ale Ústavný súd Slovenskej republiky už v niektorých prípadoch (viď nález z 2. júna 2008 sp. zn. II. ÚS 148/08) označil za protiústavný a súdu, ktorý sa takého protiústavného postupu dopustil, uložil, aby v ďalšom vychádzal z toho, že právne účinky podania zostali zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa to v danom prípade nevzal na zreteľ a konanie zastavil, i keď neboli dané procesné

predpoklady pre tento postup; poplatok bol totiž splatný v roku 2006 a lehota na jeho vyrubenie uplynula posledným dňom roku 2009.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 19. decembra 2013 sp. zn. 16 Co 490/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uviedol, že návrhom na začatie konania s dátumom vyhotovenia v roku 2006 sa žalobca domáhal zaplataenia dosiaľ nezaplateného koncesionárskeho poplatku; podľa podacej pečiatky súdu prvého stupňa bol tento návrh podaný v roku 2013. Aby bolo možné vychádzať z toho, že konanie začalo už v roku 2006, bol žalobca povinný preukázať, že návrh s dátumom vyhotovenia v roku 2006 je totožný s návrhom doručeným súdu v roku 2013. Žalobca to ale nepreukázal. Správne bol preto súdom prvého stupňa vyzvaný na zaplataenie súdneho poplatku vo výške 16,50 € (položka č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.) v lehote 10 dní a poučený, že ak poplatok nezaplatí, súd konanie zastaví (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.). Keďže žalobca napriek tomu poplatok nezaplatil, súd prvého stupňa konanie správne zastavil.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca dovolanie s tým, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), a to postupom súdov, ktorý opísal už v odvolaní. Postup súdu, ktorý v roku 2006 odmietol prijať jeho podanie na DVD nosiči bol protiústavný. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol v súlade so zákonom podaný už v roku 2006, preto súdny poplatok za návrh na začatie konania už nebolo možné vyrubiť. Ak napriek tomu bolo konanie zastavené z dôvodu nezaplataenia súdneho poplatku, má postup súdu za následok odňatie možnosti žalobcovi pred súdom konať. So zreteľom na to žiadal napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 5/2014, 2 Cdo 15/2014, 2 Cdo 35/2014, 2 Cdo 333/2013, 2 Cdo 430/2013, 2 Cdo 432/2013, 2 Cdo 434/2013, 2 Cdo 465/2013, 2 Cdo 450/2013, 3 Cdo 410/2013, 3 Cdo 435/2013, 3 Cdo 445/2013, 4 Cdo 5/2014, 5 Cdo 79/2014, 5 Cdo 80/2014, 7 Cdo 46/2014, 8 Cdo 47/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová